

Dictee Hardinxveld-Giessendam 2017 auteur: Marjanne W. van Wijngaarden

Reeds in 1917 was Giessendam geïnteresseerd in de Hardinxveldse Peulen [naam van een buurt] en filosofeerde men over een samenvoeging, er niet van uitgaande dat dit pas vier decennia later een feit zou zijn. Wie de archieven in duikt, ontdekt dat de gemoederen van het op sensatie beluste journaal soms hoog opliepen.

Maar dit was toentertijd en heden ten dage zitten wij in een passende ambiance om al schrijvend, als een brave Hendrik, enkele aspecten van ons dorp de revue te laten passeren.

Wat aanvankelijk met de nodige scepsis werd gezien en aangemerkt als een verstandshuwelijk, gedoemd te mislukken, heeft standgehouden. Liggend aan de rand van de idyllische Alblasserwaard is hier, voor degenen die liever eropuit trekken dan luiwammesend op een aftands crapaudje hangen, heel wat te beleven.

De wisselende exposities in De Koperen Knop zijn een reden om het museum met een bezoek te fêteren. Na afloop kun je in de theetuin genieten van een cappuccinootje met een petitfour of een gekaramelliseerd cupcakeje.

Het kan zomaar gebeuren dat je vlak bij het oude station een pelgrim tegenkomt, die met zijn Jakobsschelp op weg is naar Santiago de Compostela. Onderweg zal hij aankloppen bij een cisterciënzerklooster of een benedictinessenabdij en ten langen leste zijn doel bereiken.

Fietsend door de weidse polder kom je ogen tekort. Een zwartbonte koe achter in de wei of een groepje excentrieke bohemiers dat al een aardig stukje ge-e-biket heeft, nodigt je uit een foto te sturen naar je favoriete whatsappgroep. Helaas wordt de rust menigmaal verstoord door een voorbijrazende goederentrein die over de Betuweroute rijdt of de rood-witte boemel van de Merwedelinglijn.

Laten we en passant over de dijk verdergaan. Waar in de naoorlogse jaren hoepmakers in hun manchesterkledij zwoegden, staan nu twee-onder-een-kapwoningen.